

[Ministeren for handel, industri og søfart.] forslag til en friere udenrigshandel, som regeringen har stillet, og som jeg tidligere har omtalt indgående, dokumenterer viljen til, så hurtigt som forholdene gør det forsvareligt, at frigøre udenrigshandelen. Hvad det ærede medlem mener med at bruge udtrykket „venligtsindede nationer“ i denne forbindelse, forekommer mig dunkelt. Mig bekendt er alle nationer Danmark venligtsindede.

Spørgsmål 2 går ud på, om jeg erkender, at den bedste måde at imødegå prisstigninger og fejlinvesteringer på vil være at frigive import og eksport. Jeg må svare, at jeg i meget høj grad håber, at den friere import, regeringen nu søger gennemført, vil medføre større konkurrence og dermed modvirke prisstigninger — ja, måske endog på visse områder efter nogen tids forløb føre til fald i avancer og priser.

Det 3. og 4. spørgsmål vedrører de dansk-engliske handelsforhandlinger, der foregår i disse dage, ja, netop i disse timer. Når så vigtige forhandlinger står på, er fremgangsmåden her på rigsdagen den, at partierne holdes underrettet og tages med på råd gennem det udenrigspolitiske nævn. Regeringens standpunkt under de nu løbende forhandlinger har allerede været til behandling i nævnet og vil muligvis snart komme det igen. Da det ærede medlem hr. Viggo Starcke er medlem af dette nævn, må han rejse sine spørgsmål dér. Intet andet dansk parti ville forsøge at rejse en offentlig debat om sådanne forhandlinger her i tinget på et tidspunkt, hvor det kunne skade danske interesser at blotlægge den fremgangsmåde, der følges fra dansk side. Det følger heraf, at Spørgsmålene 3 og 4 må afvises.

Spørgsmål 5 lyder:

„Vil handelsministeren, som det er foreslået af handelens hovedorganisationer, til den europæiske økonomiske Marshall-kommission i Paris sende forslag om betingede frilister for mindst halvdelen af Danmarks import uden forbehold om modydelser?“

Nej, det vil jeg ikke. Foreløbig omfatter regeringens forslag ca. 30 pct. af importen. De skal i morgen tidlig forhandles videre i rigsdagens vareforsyningsudvalg. Hvad disse forhandlinger vil føre til, kan man ikke vide på forhånd, men hvor meget der kommer på disse lister, afhænger udelukkende af rent saglige overvejelser. Hensynet til landets økonomiske stilling bliver det afgørende og det eneste afgørende.

Løvrigt giver det ærede medlem hr. Viggo Starckes udtalelser stadig anledning til undren. Det er mig en kilde til undren, at retsforbundet ikke vil have 100 pct. på frilisterne. Der er forhåbentlig ikke sket noget i det ærede medlems indre, der har givet hans blinde tro på den dogmatiske gammelliberalisme et knæk? Hvis selv det ærede medlem hr. Viggo Starcke ophører med at ville repræsentere liberalismen i det forrige århundredes opfattelse her på rigsdagen, hvem vil så? Jeg synes, at en mand i det ærede medlem hr. Viggo Starckes stilling burde tage visse pietets-hensyn.

Efter nu at have besvaret det ærede medlems spørgsmål til mig så godt, jeg formår, må det måske være mig tilladt at stille det ærede medlem og hans parti et par spørgsmål.

Først vil jeg gerne vide, om det ærede medlem og hans parti vil indrømme, at virkningerne af den valutakurspolitik, han foreslog på mødet hos statsministeren søndag den 18. september, ville have medført et endnu stærkere og mere omfattende kronefald end det, der faktisk blev gennemført. I en situation med tendens til underskud paa betalingsbalancen kunne resultatet af frie valutakurser ikke blive andet.

Dernæst vil jeg spørge, om det ærede medlem, når dette er indset, vil indrømme, at hans partis agitation omkring devalueringen på denne baggrund simpelthen er uredelig. Hvis det ærede medlem vil påstå, at ingen uredelighed er ham bevidst, må han indrømme, at det beror på, at hans evner til at overskue og gennemtænke konsekvenserne af sine egne forslag ikke er tilstrækkelige.

For det tredje vil jeg gerne spørge det ærede medlem, hvorledes han tænker sig at klare følgende situation; jeg skal fremstille den langsomt, da det måske kan virke kompliceret. Hvis importen i så vid udstrækning, som det ærede medlem ønsker det, gives fri, vil store valutabeløb opsluges til indkøb af biler, motorcykler og en lang række luksusvarer af vidt forskellig art. Hvis eksporten samtidig gives fri i tilsvarende grad, vil den i stort omfang søge hen på inflationspåvirkede europæiske markeder, hvor fortjenesten omregnet til danske kroner er høj, men hvor den indtjente valuta er af ringe samfundsmæssig værdi. Hvorledes vil det ærede medlem i denne situation skaffe betalingsmidler til køb af korn og fødevarer, olie og benzin, kul og koks, jern og stål, bomuld, træ